

yderligere Fortjeneste gennem Aktiernes Afhændelse.

Naar den gældende Bestemmelse i Loven af 4. Oktober 1919 § 7 uanset nævnte Forhold for Skatteaaret 1920—21 forlanger Indkomstskat af Friaktiernes fulde Omsætningsværdi, skyldes dette i første Række den Omstændighed, at det som Regel vil være denne, Modtagerne af Friaktierne regner med. Da Bestemmelsen imidlertid maa være rettet paa at ramme selve Modtageren af Friaktien uden Hensyn til, om han afhænder den eller ikke, og da den Værdi, der gennem Modtagelsen tillægges de paagældende, efter det anførte alene kan ansættes til et Beløb svarende til Kapitalens nominelle Forøgelse, medens paa den anden Side den yderligere Avance, der mulig kan indvindes gennem Aktiernes Afhændelse, kun synes at burde inddrages under Indkomstbeskatningen i Tilfælde, hvor saadant sker ved anden Aktieomsætning, altsaa navnlig ved Spekulationsforretning, har man anset for rigtigst, at begrænse den gældende Regel derhen, at man som Indkomst alene beskatter Beløb svarende til Aktiernes Paalydende.

I Overensstemmelse hermed maa ogsaa den efterfølgende Bestemmelse om Skatteansættelsen, i Tilfælde, hvor Aktier indstedes mod et Vederlag, som dog er ringere end deres Paalydende, ændres saaledes, at Indkomstskat i saa Fald alene svares af Forskellen, medens den særlige Regel angaaende den ved Salg af Tegningsret indvundne Fortjeneste bortfalder.

Med Hensyn til Vederlaget for Skatteopkrævningen har man anset det for rigtigst for det paagældende Skatteaar at foreslaa en Nedsættelse af det Kommunerne efter Loven af 8. Juni 1912 § 38, 1ste Stykke, 1, hidtil tilkommende Vederlag. Dette, som udgør $1\frac{1}{2}$ pCt. af de indgaaende Beløb, har i de 3 sidste Finansaars andraget

1917—18.....	834 018. 94,
1918—19.....	1 111 167. 57,
1919—20.....	1 624 897. 45,

og er for 1920—21 budgetteret til 2 700 000.

Grunden til denne betydelige Stigning skyldes vel for en Del de sidste Tidens stigende Indtægter og det deraf følgende Udbytte af den ordinære Indkomst- og Formuebeskatning, men i særlig Grad maa Grunden dog søges i de senere Aars Eks-trabeskatning. Forholdet er det, at Vederlaget, som naturligvis kun ydes for de Skatter, som opkræves gennem Kommunen for 1917—18 og 1918—19 kun svarede

af den ordinære Indkomst- og Formueskat, medens der for Merindkomstskatten og Tillægsskatten, der indbetaltes direkte af Skatteyderen til vedkommende Amtstue eller Magistrat (Borgmestre), ikke ydedes særligt Opkrævningsvederlag udover et mindre Beløb til Magistraten i København. For 1919—20 svarede der imidlertid foruden de nævnte Skatter tillige Tillægsformueskat efter Lov Nr. 663 af 21. December 1918 og Tillæg til Indkomstskatten efter Lov Nr. 535 af 4. Oktober 1919, og da begge disse Skatter fremtraadte som et Tillæg til de ordinære Skatter og opkrævedes sammen med disse gennem Kommunerne, tillagdes der ogsaa disse samme Vederlag for Opkrævningen.

For indeværende Skatteaar har man for Indkomst- og Formuebeskatningens Vedkommende helt forladt de selvstændige ekstraordinære Skattelove og søgt den fornødne Indtægtsforøgelse gennem en Forhøjelse af den ordinære Indkomst- og Formueskat, og samme Ordning er her foreslaaet for Skatteaaret 1921—22.

Under disse Forhold, hvor Opkrævningsvederlag saaledes maa ydes for det fulde Udbytte af Indkomst- og Formuebeskatningen, synes det naturligt at formindske Vederlagsprocenten, og det saa meget mere som det ingenlunde kan antages, at Forøgelsen af Oppebørslernes Beløb i tilsvarende Grad skulde forøge Kommunernes Ulejlighed og Ansvar. Dette kunde maaske i nogen Grad gælde i Tilfælde, hvor Oppebørslerne havde Hensyn til forskellige særlige Tillægsskatter med særlig Skatteregning og til Dels med særlig Forfaldstid, saaledes som den fornævnte Tillægsformueskat og Tillæget til Indkomstskatten for 1919—20, men noget saadant gælder som anført ikke Beskatningen for indeværende og det kommende Skatteaar, og man har derfor stillet Forslag om at nedsætte Vederlaget til 1 pCt. fra 1. April 1921 at regne. Om denne Nedsættelse skal blive vedvarende maa naturligvis optages til Overvejelse under den i Rigsdagssamlingen 1921—22 forestaaende almindelige Skattelovsrevision. Selv efter den her foreslaaede Nedsættelse vil der imidlertid i Skatteaaret 1921—22 blive levnet Kommunerne et særdeles rundeligt Vederlag for det med Opkrævningen forbundne Arbejde og Ansvar, et Vederlag, der kan anslaaes til 2,8 Mill. Kr.

Endelig har man under Hensyn til de Vanskeligheder, Prisforholdene medfører, navnlig for Personer, som er henviste til at leve af Udbyttet af en beskeden For